

Pünkösöd-Lélek-Élet

„Amint könyörögtek, megrendült az a hely, ahol együtt voltak, megteltek mindnyájan Szentlélekkel, és bátran hirdették az Isten Igéjét.” Apcsel 4:31

Nem egyszer történt már meg az életünkben, amikor úton voltunk, és valakit sürgősen fel kellett volna hívni telefonon, hogy adás-vételi hiba csúszott be az éterbe, és nem nagyon értettük, mit mond a másik.

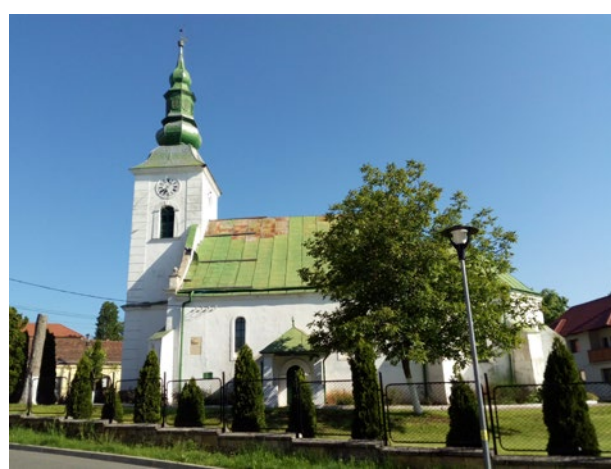
Az Apostolok Cselekedetei könyvének eme szakasza az ős-gyülekezet Péter és János szabadon bocsátásáért való hálaadásáról szól, amelynek tagjai pünkösöd után néhány héttel a 2. Zsoltár szavaival imádkoztak. S talán ők maguk sem értették még, hogy lehet ennyire valóságos, ennyire igaz egy dávidi zsoltár, néhány száz esztendővel később!

„Miért zúdultak fel a pogányok...?” -tudvalévő, hogy a keresztyénség meggyökerezése a Római Birodalomban jelentősen hozzájárult a birodalom elbukásához. S a keresztyénség gyökerei, lassan kúszva a birodalomban, szétfeszítették annak megkövült, idejétmúlt határait. S a Krisztus keresztyéből táplálkozva, ezekből a gyökerekből nőtt ki a mi hatalmas keresztyén életfánk. De a pogányok felázadtak... Már Krisztus előtt hadat üzentek az Isten Felkentjének. Hogy aztán a XIX. században kihirdethessék: Isten halott.

És pontosan ezzel a szűnni nem akaró lázadással szemben imádkoztak az őskeresztyének úgy, hogy „*megrendült az a hely, ahol együtt voltak...*”. –Mi hogyan imádkozunk? Milyen lélekkel? Vajon nincs-e valami baj a „vonallal”? Oly sok ember imádsága Mária és Márta szavaival válik eggyé: „*Uram, ha itt lettél volna...*” A mi utólagos sóhajtásainkkal ellentétben azonban az ős-gyülekezet nem utógondozásként imádko-

zik. Hanem imádkoztak, felismerve a szavakat, amelyekkel elmondhatták mindazt, ami kapcsolatot teremt Isten és ember között.

Ezek a hívek, a Szentlélek által, úgy imádkoztak, hogy az egész hely megrendült bele, és mindnyájan megteltek Szentlélekkel. Olykor még egy-egy gyülekezeti tag istentisztelet után oda jön, és azt mondja: „nagyon köszönöm a mai imádságot! Megrendítő volt!” De hogy

Zsibó református temploma

egy tágabb értelemben vett közösség megrendüljön, arról, sajnos, egyre ritkábban hallunk.

Pedig hívó életünket ma is csupán a Szentlélek-től jövő indíttatások emelik fel, és teszik képessé még olyan áldozatokra is, amelyet nem váránk. Hiszen egyedül a bennünk munkálkodó Lélek ad számunkra is egy olyan le nem merülő erőforrást, amely késszé és képessé tesz a bizonyágtételre és az Isten iránt való engedelmségre. Isten Lelke közösséget teremt. És a Lélek táplálja a benne hívő közösséget. Hogy a közösség tagjai Isten Lelkének láthatatlan, de annál inkább érezhető hatását egyéni éle-

tükben is megtapasztalják.

Így lehet egy maréknyi közösség is áldássá egy olyan egység napján, ahol több tízezrek fordultak meg az elmúlt hónapban. Az egységet a Szentlélek teremti meg. Az Lélek ösztönző hatásának való engedelmség pedig végső soron a hitet és az örök életben való bizonyosságot erősíti meg mindazokban, akik megtelnek Szentlélekkel.

Isten ma is jelen van az Ő Szentlelke által ebben a világban. És dolgozik, és átjárja, áthatja az ember egész életét. S próbálja a szívünket megváltoztatni.

Mindnyájan, akik ott voltak, megteltek Szentlélekkel! Mindnyájan! Egytől egyig! És megrendült az a hely, ahol együtt voltak. Azután pedig kimentek és „*bátran hirdették az Isten igéjét*”.

Tehát a pogányok lázadása és a helytartók, főpapok egyezkedése után kétszer olyan erővel imádkoztak és munkálkodtak. S ezek az Isteni erőforrások ma is rendelkezésünkre állnak! Isten a mi életünket is meg akarja rendíteni, hogy Krisztus követőivé váljunk. „*A világ mehet amerre lát, én hűen követem az ég Urát.*” –énekeli találóan

Pintér Béla előadó.

S ahogy a tanítványok elindultak, Isten megáldotta a munkájukat. Egy evangelizátor írta, hogy „Isten elhívásának a jele, ha gyümölcsök teremnek az úton.”

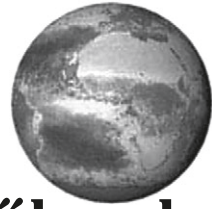
Pünkösöd üzenete, hogy mi is tegyünk bizonyágot Óróla. Állítsuk az életünket annak a Léleknek a szolgálatába, Aki az evangélium győzelemre juttatásában bennünket is fel tud használni. Teljünk meg hát mindnyájan Szentlélekkel, hiszen: „*Az Isten Lélek, és akik imádják Őt, azoknak lélekben és igazságban kell imádniuk.*” Jn 4:24

Édes Ákos - Deáki

Áldott pünkösdi ünnepeket!

VILÁGOLDAL

Hitről hívóknak

A PÁPÁK NEM EGÉSZEN TÉVEDHETETLENEK...

FERENC PÁPA REHABILITÁLTA ERNESTO CARDENAL NICARAGUAI PAP-KÖLTŐT

Az elmúlt napokban bejárta a világsajtót a hír, hogy a nicaraguai pápai nuncius hivatalos levélben értesítette a múlt század hetvenes éveiben kibontakozott szandinista forradalom idejéből ismert, 94 éves, súlyosan beteg Ernesto Cardenalt, hogy Ferenc pápa feloldja minden kánoni büntetés alól. (Forrás: vatican-news.va; msn.com; magyarkurir.hu) Jegyzetíró: Dr. Békefy Lajos

A rosszat igyekezett jóval meggyőzni

II. János Pál pápa 1984-ben négy olyan papot tiltott el egyházi szolgálatától, akik az egyházi törvények ellenére politikai szerepet vállaltak Nicaraguában a szandinista forradalmi kormányban. Cardenal testvére, a jezsuita *Fernando Cardenal* már 1997-ben visszatérhetett rendjébe. Ernesto Cardenalt politikai szerepvállalása, a szegények egyháza melletti kiállása miatti, s főként költői munkássága tette világszerte ismertté. Solentina-me szigetén hozta létre az *iglesia popular*, a nép egyházát, melyben kitiltása után is szolgált. Ott szerzett tapasztalatai alapján megírt könyve 1985-ben magyarul is megjelent *A solentinamei evangélium* címen. Előtte a *Nyolc boldogság hegyén* című írásgyűjteményét is kiadták, s több bibliai, zoltárhletésű költeménye is megjelent hazánkban.

Mielőtt bárki szűklátókörűségből, szűkkeblűségből vagy rosszindulatból, elhamarkodottan akár e sorok íróját is megvádolná bármivel, szögezzük le: Ernesto Cardenalban protestánsként nem a marxista, posztmarxi tanokkal szimpatizáló papot becsüljük, hanem azt az érzékeny lelkű költőt, Isten papját, a szolidáris embert, aki a szegények oldalára állva, egyházi és politikai környezete, meg emberi kapcsolatai szintjén is megélte, átszenvedte, elhordozta az ítéleteket és előítéleteket. A diszkriminációra és a politikai gáncsoskodásra nem gáncsoskodással válaszolt, a kőre kenyérrel, az alantas sárdobálásra költészettel, az egyházi diszkriminációra, amit most 35 év után oldott fel Ferenc pápa, papi hűséggel, a szegények szószólójaként és vigasztalójaként felelt. *Főlöszeges feltenni azt a kérdést, kit igazolt az idő. Isten Országában nem ez a kérdés. Hanem az, hogy végül is helyükre kerüljenek a dolgok.*

A visszafogadott kitagadott mai püspököt áld

De mi is történt? Ernesto Cardenal 94 évesen életének végső szakaszához érkezett. A nicaraguai pápai nuncius személyesen vitte el a betegágyon fekvő Cardenalnak a pápai levelet, melyben „a Szentatya minden kánoni büntetés alól szívesen fölmenti Ernesto Cardenal Martínez atyát, a közelmúltban beadott ez irányú kérelmének megfelelően, hogy újra folytathasson papi tevékenységet. Cardenal atya 35 évvel ezelőtt alázatosan elfogadta a büntetést, 1997-ben pedig visszavonult az aktív politizálástól is”. A híradások szerint Cardenal „megnyugvással, mosolyogva fogadta a jó hírt”. Néhány nappal később a managuaui segéd-

püspök is fölkereste halálosan beteg testvérét, elbeszélgetett vele, majd letérdelve kérte Cardenalt, hogy a „katolikus egyház papjaként” áldja meg őt. A papköltő a segédpüspököt. Szép gesztus.

Irgalom vagy pápai csalatkozhatatlanság?

Persze felvetődnek kérdések. Azért történhetett a feloldozás, mert Nicaragua világszerte ismert papköltője már 94 éves, halálosan beteg, s úgy sem tud többé lendületesen szolgálni, prédikálni? Vagy mert a római egyház első embere maga is latin-amerikai, s valahol a szolidaritás is dolgozott benne döntése meghozatala előtt? Hiszen ha valaki, ő ismerte már évtizedekkel ezelőtt Cardenalt, nem csak verseiből, solentinamei népe közötti egyházi gyakorlatából, hanem személyesen is. Együttérzés, az elmenő iránti tapintat vezetett a feloldozáshoz? Vagy...? Mindenesetre protestánsként nekem eszembe jut – gondolom, másnak is -, hogy a pápai csalatkozhatatlanság (infallibilitás) dogmáját évtizedekkel ezelőtt kritika alá vevő, erről külön könyvet írt *Hans Küng* svájci római katolikus teológus, a világetika megírója, hasonló sorsban részesült. Akarom írni: hasonló pápai ítéletben. Őt is kitiltották mindenfajta tanítói, papi szolgálatból. És ő sem adta fel, évtizedeken át írta Krisztushoz kötődő hitbéli hűségének bizonyosságaként, teológiai felelősséggel jobbnál jobb könyveit. Cardenal, Küng bosszúja a rosszat jóval győzd meg evangéliumi normája és gyakorlata volt („Ne győzzön le téged a rossz, hanem te győzd le a rosszat a jóval” Róma 12,21). Nyilvánvalóan – Róma logikája szerint – szó sincs arról, hogy Ferenc pápa rehabilitációt kimondó döntése egy pillanatra is megingatná az infallibilitás, a pápai csalatkozhatatlanság fundamentális katolikus dogmáját. Annyit azonban mégis csak jelez, hogy vannak megfontolások a római katolikus egyházban az irgalom, a testvéri tapintat és a tisztelet jegyében, melyek ha nem is hatálytalanítják, de esetleg felülírják a csalatkozhatatlanság vaskos és mégis csak emberi dogmáját, aminek valójában semmi evangéliumi alapja nincs. Krisztus az egyedüli és egyetlen valóban csalatkozhatatlan személy protestáns hitünk szerint. De még Ő is utolsó órájában, a kereszten gyakorolta a megbocsátást azzal a latorral szemben, aki hozzá fordult: Jézus, emlékezzél meg rólam, amikor eljössz a te királyságodba! Jézus így felelt neki: Bizony mondom neked, ma velem leszel a paradicsomban (Luk 23,42-

43). Az irgalom Jézusnál fölülírta a törvényt. 2019-ben Vatikánban is ez történt?

Isten malmai mindkét oldalon örültek...köszönet a szépség és a hit énekeiért

Vajon ha Ernesto Cardenal nem lenne, lett volna pap-költő, sor kerülhetett volna rehabilitációjára? Nyilvánvalóan, a nicaraguai kemény baloldali rezsim egykori kulturális minisztereként közlemékezetben maradt Cardenalnak nem járt volna bocsánat. És mint ismeretes, ő maga is felhagyott az aktív politizálással. Isten malmai mindkét oldalon lassan, de biztosan örültek. *Msgr. Silvio Jose Baez Ortega*, Managua segédpüspöke, mielőtt letérdelt Cardenal elé, hogy a papköltő áldását kérje, hiteles tudósítás szerint ezt mondta: „Köszönet azért Ernesto, hogy Isten szent misztériumát Te a szépség és a hit erejével, eszközeivel énekelted meg, és a történelem nagy ellentmondásai között is szolidáris maradtál testvéreiddel és szeretettel éltél közöttük”.

Róma kiengesztelődött Cardenallal

Nemzetközi sajtóvisszhangok között az is olvasható, hogy a II. János Pál által 1983. március 4-én Ernesto Cardenal ellen hozott döntés, ami felfüggesztés volt papi szolgálatai alól, sok nyilvános megaláztatáshoz vezetett. Amikor II. János Pál Managuába ment apostoli látogatásra, a papköltő letérdelt elébe. Akkor ő a térdeplőt hangos és kemény szóval utasította azonnali lemondásra miniszteri megbízatásáról. Nem sokkal azután, hogy Ferenc pápát megválasztották, Cardenal egyik könyvét dedikálva eljuttatta a latin-amerikai származású egyházfőhöz. Ebben az egyik interjúban ezt nyilatkozta: „Azonosulok az új pápával. Ő sokkal jobb annál, mint amiről álmodhattunk volna”.

Isten malmai valóban mindkét oldalon örülnek...Lassan, de biztosan...

Alábbiakban Ernesto Cardenal két versét olvashatják. Sok zsolttáradaptációja közül most már húsvétra előretekintve a 22. Zsoltárt (a magyar fordítás számozása szerint), és egy hazájáról írt verset közlünk.

21. zsoltár (Magyar 22. zsoltár)

*Istenem, Istenem mért hagytál el engem?
Nevetséges ember vagyok mindenki megvet
a lapok gúnyt űznek belőlem
Tankok vesznek körül
géppuskák csöve mered rám
és drótkerítés húzódik köröttem
árammal telített drótkerítés
Minden nap nyilvántartásba vesznek
Számot tetoválnak rám
Lefényképeznek a drótkerítés mögött
s miként Röntgen-képen megszámozzák csontjaim
Mégfosztottak személyazonosságomtól
A gázkamrába vittek meztelen
és szétoztották ruhám és cipőm
Morfumért kiáltok de senki sem hall
kényszerzubbonyban kiáltok
egész éjjel a bolondokházában
a gyógyíthatatlan betegek kórtermében*

*a járványkórházban
az aggmenházban kiáltok
verejtékben úszva haldoklom az elmeegógyintézetben
fuldoklom az oxigénkamrában
sírok a rendőrségen
a börtönudvaron a kínzókamrában az árvaházban
megfertőzött a radioaktivitás
és mindenki elkerül nehogy elkapja*

*De én beszélek rólad testvéreimnek
Dicsőítlek népünk összegyövetelein
Himnuszaim a nép körében zengnek
Ünnepet ülnek a szegények
Nagy ünnepélyt rendez népünk
Az új nép mely ezután születik.*

Asztalos Lajos fordítása

Nicaragua-szagú tavasz (Magyar)

*Megjött a tavasz és Nicaragua-szagot hozott:
friss, eső utáni földszagot, hőség és virágok
szagát, kiásott gyökereket és nedves leveleket
(és meghallottam egy távoli gulya bőgését is ...)
Vagy a szerelem szaga volt? De ez a szerelem nem a tiéd.
A haza iránt érzett szerelem a diktátoré: a kövér
diktátoré, sportöltönyében, cowboy-kalapban,
fényűző jachtján suhan álmaid tájain:
ő szerette ezt a földet, kirabolta, erőszakot is vett rajta.
És szeretett földjén felbalzsamozva él most a diktátor,
miközben téged a Szerelem a száműzetésbe vitt.*

András László fordítása

A Calvin János Teológiai Akadémia és

a Jakab István-díj

polgári társulás

ingyenes anyanyelvi továbbképző tanfolyamot hirdet

„Erős vár a nyelv” megnevezéssel.

A tanfolyam 30 órában (2019. szeptember 20., 27., 28. és október 11., 12-én) a Calvin J. Teológiai Akadémia könyvtárának épületében (Jókai u. 34) az írásban és szóban való megnyilvánulásokhoz kínál elméleti és gyakorlati ismereteket.

- I. Az írásjelhasználat kötelezőségi szabályai;
- II. Az írásjelhasználat részletes szabályai;
- III. A szövegbe ékelődést jelző írásjelek;
- IV. Szavak és szórészek közötti írásjelek;
- V. A toldalékok kapcsolása;
- VI. Egyéb írásjel-használati tudnivalók;
- VII. A szövegtagoló és hangsúlyt, hanglejtést és szünetet is jelölő írásjelek számítógépes alkalmazása.

Jelentkezni 2019. június 10-től szeptember 10-ig a SJE Református Teológiai Karán ThDr. Öllös Erzsébetnél az ollose@uj.s.sk címen lehet. Szeretettel várunk minden érdeklődőt! **JLI**

GYÜLEKEZETEINK életéből

Az öröm jellemezte a Zempléni Egyházmegye bibliaismereti vetélkedőjét

Bibliát olvasni, annak történeteit tanulni öröm – foglalmazták meg többen a Zempléni Egyházmegye bibliaismereti vetélkedőjének résztvevői közül. Ez nem csak megállapításként hangzott el, de valóban azt lehetett látni március utolsó hétvégéjén a királyhelmeci gyülekezeti otthonba összegyülekezett gyerekek és felnőttek arcán, hogy örülnek az alkalomnak, a felkészülésnek, az együttlétnek, s örülnek a felkészülés során megszerzett bibliaismeretnek.

Március 30-án a gyerekek tettek tanúbizonyságot arról, hogy az ősatyák történeteit, az idei év bibliaismereti vetélkedőjének témáit ismerik. A délelőtti alkalomra 11 gyülekezetből érkeztek gyerekek, akiknek a kicsi bizonytalanságát az énektanulás oldotta és lelküket a verseny előtt Hozák Magyar Ildikó, szőlőskői lelkész erősítette igei útmutatásával. A gyerekek által jól ismert történetet, Jákób álomlátását hozta a gyerekek elé a lelkész, utalva nem csupán a Jákóbnak szóló ígéretre, hanem arra is, hogy Isten hozzánk is jönni akar az Ő szeretetével. A mennyei létrához hasonló istenélményeket szeretne nekünk is ajánlani életünk során, hogy amikor elcsüggednénk, legyen kibe kapaszkodnunk és átélhessük, hogy nem vagyunk egyedül, ahogyan Jákób sem volt egyedül

– fogalmazott a lelkész. Számunkra a mennyei létra, aki összeköti a földet, Jézus Krisztus lett, s így lehet kapcsolatunk az Atyával – bízta a gyerekeket az igehirdető.

A biztatásra szükség is volt, hiszen a közös áhítat után, korosztályok szerint három csoportban írták a gyerekek a feladatlapokat. A legügyesebbek most is a legkisebbek voltak, akik nem csak a leggyorsabban oldották meg a feladatokat, hanem a legkevesebb hibát is ők ejtették. Érthető tehát, hogy nagy-nagy öröm volt bennük a feladatok megoldása után. Szomorkodni azonban a nagyobbaknak sem volt okuk, még ha az iskolai berögződés, a felmérésektől való félelem rajtuk már inkább megfigyelhető volt. Ez persze hamar szertefoszlott, hiszen a papír alapú felmérés után ez éven is közös játékban vehettek részt a gyerekek Molnár Éva helyi lelkész vezetésével, amely játék ugyancsak a bibliaismereti vetélkedő témájára épült. Az öröm csak fokozódott, amikor a díjátadásra került sor és a vetélkedő résztvevői csoportonként vehették át az elismerő oklevelet és tárgynyerevényeket.

A felnőttek bibliaismereti vetélkedőjére másnap, vagyis március utolsó vasárnapjának és egyben utolsó napjának délutánján került sor. A felnőttek számá-

ra harmadik alkalommal lett meghirdetve a vetélkedő az egyházmegye gyülekezeteiben és öröndetes, hogy idén is nőtt a felkészülésbe kapcsolódók száma, akik 12 településről érkeztek. A vetélkedőre érkezők gyülekezetét Molnár István, a vendégfogadó egyházközség lelkipásztora és Kendi Csaba, a Zempléni Egyházmegye esperese köszöntötte. Ezt követően Böszörményi Tamás nagykövesdi lelkipásztor a 1Móz 28,10-15 alapján tolmácsolta Isten üzenetét, hangsúlyozva, hogy bár az ősatyák élete sem volt könnyű, tele voltak a kapcsolataik nehézségekkel, intrikákkal, de mégis próbáltak Isten tervének részévé lenni. Voltak konfliktusaik bőven, nem volt akkor sem könnyű, de mégis igyekeztek kapcsolatban lenni Istennel és egymással. Majd gondolatait zárva buzdította a jelenlévőket, hogy „legyen ez a vasárnap a találkozás, az Úr és az Istennek általunk megvalósuló tervé”.

Az igehirdetést az igeismeretről, vagyis a megtanultakról való számadás követte, ami ezúttal is feladatlapok segítségével történt. A felnőttek talán még a gyermeki lelkesedést is felülmúlva osztották meg gondolataikat egymással, tanácskoztak az adott válaszok helyességén, vagy éppen az „extra nehéz” feladatok válaszainak helyességét elle-

nőrizték. A kiértékelés itt sem maradt el, s mindenki elégedetten, élményekkel, s nem utolsó sorban sok-sok igével és bibliai történettel gazdagodva tért haza.

A Zempléni Egyházmegye bibliaismereti vetélkedőjén valóban az látszott, hogy a Bibliával, Isten igéjével foglalkozni öröm, hiszen nem csak az ismeret bővül és az Istennel való kapcsolat erősödik, hanem az egymás közötti kapcsolatok is szorosabbra fonódnak.

Molnár István

Családi nap a Vajáni Református Egyházi Alapiskolában

Május a család hónapja. A családé, mely a társadalom alapját képező legkisebb közösség. Gyerekeket-felnőtteket, fiatalokat-időseket összekötő társas kapcsolat ez, mely minden embert végig kíséri születésétől egész életén át. A család az, amely szeretetével körülvesz, biztonságot ad, segít, ha bajba jutunk. Az édesapa, az édesanya, a nagyszülők, közelebbi és távolabbi rokonok nyitják ki az ablakot a világra, ők mutatják meg, mi a

hogyan a gyermek a megkapja mindazt a tudást, és mindazokat az értékeket, aminek birtokában kiegyensúlyozott, sikeres felnőtté válhat. Mi, a Vajáni Református Egyházi Alapiskola pedagógusai úgy gondoljuk, hogy ezt a célt csak akkor érhetjük el, ha szorosan együttműködünk a szülőkkel. Ezért rendeztük meg a Szlovákiai Magyar Pedagógusszövetség támogatásával május 10-én az 1. családi napunkat.

ram az iskolában folytatódott. Az alsó tagozatosokkal a lelkészek: Nt. Kraus Viktor, Nt. Tirpák István, Nt. Egri Gergő és Nt. Beňadik Adrián foglalkoztak. A felső tagozaton ezalatt különleges osztályfőnöki órákra került sor, hiszen a szülők és gyerekeik ezúttal együtt ültek az iskolapadokba. A szünetben szeretetvendégség várta a vendégeket. Az osztályfőnököket a lelkészek követték a katedrán, akik beszélgettek és játszottak a gyerekekkel. Kicsik, nagyok, szülők és pedagógusok is egyaránt élvezték a következő programot. A debreceni Sugalló zenekar csakis a mi kedvünkért húzta a talpalávalót a Balázs Lilla vezette táncházban, ahol moldvai csángó néptáncokat tanulunk. Nem maradt el a kézműves foglalkozás sem. A gyerekek elkészíthették anyák napi ajándékaikat is. Szébbnél szébb koszorúk, virágos fák kerültek ki a kreatív műhelyből, ahol a kicsik a szülőkkel együtt szorgoskodhattak.

szép, a jó, a fontos, mi az, érték, mitől lesz nagyszerű a világ. Ők azok, akik kíváncsian várják a kisgyermekkel az iskolakezdést, vele és helyette is izgulva, hogy megtalálták-e azt a helyet, ami a gyermek második otthona, második családja lehet. Mert az iskola, az alapiskola is egy család, ahol a szülő szerepét a pedagógusok veszik át, akik 9 éven keresztül veszik körül szeretetükkel a tanulókat, kísérik figyelemmel a fejlődésüket. Mindkét család arra törekszik,

Kora reggel izgatott gyerekekkel, megilletődött szülőkkel és a vendéglátásra készülő pedagógusokkal és lelkészekkel telt meg az iskola. A megnyitóra a vajáni református templomban került sor. Nt. Kraus Viktor esperes út és Nt. Egri Gergő a 471. dicsérettel hívták Krisztus zászlaja alá a jelenlevőket. Ezután Nt. Tirpák István vezetőlelkész tartott rövid áhítatot. A templomi alkalmat ifjúsági énekek éneklésével zártuk. A sok lelkes hangtól zengett-zúgott a dallam. A prog-

Az 1. családi napunkon azt szerettük volna, hogy a szülők betekintést nyerjenek iskolánk életébe, hogy lássák, milyen értékek mentén képzeljük el gyermekeik nevelését, mi az, amit adni szeretnénk nekik. Reméljük, ezt az áldott alkalmat még sok ilyen találkozó követi, ezért jövőre újra kinyitjuk kapuinkat. Várunk mindenkit szeretettel!

Kaszonyi Éva

„Énekeljete az Úrnak..”

Szólt az igei fölszólítás a Barsi Református Egyházmegye 11. Kórustalálkozóján, melynek Garamsalló gyülekezete adott otthont 2019. május 26-án.

A helyi lelkész, Ambrus Erika köszöntése után az egyházmegye esperese,

Kassai Gyula hirdette Isten ígését az 5Móz 11 válogatott versei alapján, kiemelve, adjuk át gyermekeinknek és az utódoknak Isten tanítását, szeretetét, s döntünk Mellette.

Az igehirdetés után Nagy Mihály, a Ghymes és Régimese zenekarok egykori

fívósa kecskedudán és furulyán népdalokat játszott.

Majd következett a megjelent 6 kórus szolgálata, a Lévai Református Gyülekezet Kórusa, a Nagyölvédi Református Gyülekezet Kórusa, akik 2 hegedű kísérete mellett énekeltek, utána a Nagyölvéd-Farnad Ifjúsági Éneklőcsoportja, majd a Pozbai Református Gyülekezet Kórusa, őket a Nagysallói Református Gyülekezet Kórusa követte, akik elhozták az előző napon, Budapesten, a Református Zenei Fesztiválon énekelt dicséretet, s a fesztivál hangulatát, s a sort a Farnadi Református Gyülekezet Kórusa zárta, akik az új énekeskönyv dicséreteit énekeltek.

A kórusok szolgálatát Egyetemes Egyházunk Egyházzenei Osztályának képviselőjében Szarvas Erzsébet értékelte, kiemelve a sokszínűséget, a szüntelen megújulást, amit itt tapasztalt az egyházmegyei kórustalálkozókon. Meg is énekelte a gyülekezetet.

Az emléklapok és ajándékok átadása

után a Himnusz éneklésével zárult a templomi rész, amit bőséges szeretetvendégség követett a garamsallói kultúrházban.

*Ambrus Erika,
fotó: Szarvas László*

Közöttünk élt, értünk fáradt...

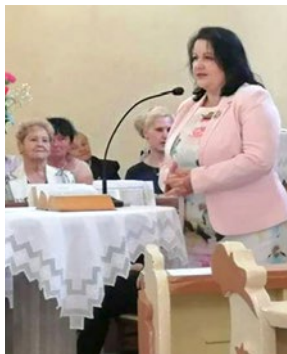
A kistráskai gyülekezet vezetősége imádságban kéri a Mindenható Urat, a gyász terhének elhordozásában Puskás László özvegyének és családjának életére, akik 2019 április 10.-én fájdalmas búcsút vettek a szerettett hitves, édesapa és a gyülekezetünk áldozatkész gondnokától. Puskás László (57év) emberi erejével, tehetségével és munkabíráásával, a gyülekezet gondnokaként és presbiterként több mint két évtizeden keresztül haláláig hűségesen szolgált a gyülekezetért, épületeink, parókia és a templom megújulásáért. Isten irgalmas szeretete vigasztalja és erősítse az örök életbe vetett hit élő reménységével szeretteit a gyülekezet és a részvétellel adózók széles közösségét.

„Én vagyok a feltámadás és az élet. Aki hisz én bennem, még, ha meghal is, él az...” (Ján. 11,25)

Csatlós Péter

Szlovákiai Református Keresztyén Nők Egyesülete Országos konferencia Perbenyikben

A SZRKNE életében fontosnak tartjuk a rendszeres találkozókat és konferenciákat, amikor a munkás és szolgálattal elfáradt napok után eljön a lelki megerősödés és épülés ideje. Ez éven, május 26-án, délután 15:00 órai kezdettel a perbenyiki református templomba érkeztek mindazok, akik közel s távolról elfogadták meghívásunkat, s a zempléni és ungi nőgyesületi tagok mellett örömmel üdvözlöttük a Nagyidáról érkezett testvéreinket is.

A konferenciát Nt. Blanár Gabriella, kispécsi lelkipásztor, szolgálata nyitotta meg, aki a nők szerepének fontosságát Debóra történetén keresztül mutatta be, akinek szolgálati jelentőségét Bárak kérése hangsúlyozza: „Ha velem jössz, elmegyek; de ha nem jössz el velem, én sem megyek.” (Bírak 4:8) Az igehirdető hozzátette, ilyen jelentőséggel bír az asszonyok szolgálata a mai napon is, amikor újra meg kell értenünk, mint jelent a társ, a hitben együtt munkálkodás, és Isten Igéjének való engedelmeskedés.

Az igehirdetést követően, a helyi lelkipásztor, Szabóné Kozár Éva köszöntötte a jelenlevőket, köztük egyházmegyénk esperesét, Nt. Kendi Csabát és feleségét, Henriettát, majd a perbenyiki kórus énekszolgálatát hallgathatták meg a jelenlevők. Az országos elnök, Györky Szilvia ezután felkérte Balázs Lilit, hogy tartsa meg előadását, amely során átfogó képet adott arról, milyen a nő valóságos helyzete az iszlámban. Ez a téma a napjainkban a tömeges bevándorlás miatt erősen foglalkoztatja a mai embert, és sokan nem értik, milyen veszélyeket rejt magában az idegen kultúra, amelyben a nőnek a szó minden

értelmében alávett, másodlagos szerep jut. Előadónk találóan fogalmazta meg, hogy a keresztyén nők életében az egyház és a nőgyesület is egy szolgálati terület, míg az iszlámban maga a nő a szolgálati terület. Felhívta a figyelmet arra, hogy az iszlám képviselői tudatosan pozitív és szívélyes képet mutatnak, akár a túlzóan érzelmes, a háremi életet romanticizáló filmsorozatokkal, akár azzal a vendégszerető, befogadónak látszó viselkedéssel, amely az iszlám országok bazári negyedét jellemzi. A nők valós helyzete ennél azonban sokkal prózaibb, és az európai normákhoz szokott ember számára elretentő. Az előadás sok kérdést vetett fel a jelenlevőkben, s a

téma a találkozó végén megtartott szeretetvendégségen is élénken foglalkoztatta vendégeinket.

Az előadás végeztével Kondás Aranka, zempléni egyházmegyei elnök kért szót, s olvasta fel azt a levelet, amellyel a helyi lelkipásztort, Szabóné Kozár Évát, tudtán kívül, felvidéki női példakép-díjra terjesztették fel gyülekezeti/nőgyesületi tagjai ez év tavaszán a Femine Fortis- Erős Nők polgári társulásánál. A 12 jelölt közül, ez éven, a perbenyiki lelkipásztor részesült ebben a kitüntetésben, a SZRKNE megalapításáért, valamint a Jó Pásztor Háza anyaoththon létrehozásáért. Miután nőgyesületünk nevében Kondás Aranka és Györky Szilvia átadták az ajándékokat, a jelenlevők elénekelték az ároni áldást. Szabóné Kozár Éva beszédében Istennek és családja helytállásának köszönte meg az elért sikereket, akik minden szolgálatában támogatták őt. Konferenciánk után egy nappal pedig eleget tett

Andrej Kiska meghívásának, ahol egy ünnepélyes fogadás keretén belül, országunk leköszönő elnöke is méltatta Szabóné Kozár Éva szolgálatát.

Az áldott alkalom után a helyi alapiskolában került sor a szeretetvendégségre, ahol tovább folytatódott a beszélge-

tés, és lehetőség nyílt háztáji termékek vásárlására is. A találkozó így ismét megerősítette bennünk azt a tudatot, hogy a nőgyesületi szolgálatra szervezett formában is szükség van, amely az ilyen alkalmakkor mutatja meg, hogy milyen erősek tudunk lenni, amikor Is-

ten oltalmában összefogunk és Neki szolgálunk. Köszönet illeti a szervezőket, a perbenyiki nőgyesület tagjait a színvonalas alkalmért, amelyért első-sorban Istené legyen a dicsőség.

Györky Szilvia

Mire jó a „Bibliaiskola”?

Ez a kérdés sokak számára nem fontos. Lassan hozzászokunk, hogy szervezeteket, még országokat, sőt földrészek vezető szerepeket vezetnek olyan emberek, akiknek szinte semmilyen képesítésük nincs. Tisztüket annak köszönhetik, hogy egy politikai közösségben ügyesen, sokszor kíméletlenül ügyeskedtek, nemegyszer nemtelen eszközöket felhasználva, félreállítottak tőlük jóval rátermettebbeket.

Vannak, akik úgy gondolják, hogy az egyházban sincs szükség különösebb képzésre – kivéve a lelkipásztori tisztelet – hisz az Úr Jézus is halászokat, vámszedőt, stb. hívott el. Igaz, de azt követően folyamatosan készítette őket a szolgálatra, s alkalmanként kiküldte őket, hogy mindazt, amit tőle hallottak, láttak, amire megbízást kaptak a gyakorlatban is cselekedjék.

Azzal, hogy a gyülekezet gondnokká, presbiterre választ valakit, nem elismeri annak felkészültségét, hanem bizalmat nyilvánít. Bizalmat, hogy a megválasztott képes lesz felőni a feladathoz,

amit a gyülekezet vezetőse jelent. A Bibliaiskola ezt a növekedést segíti az előadásokkal, vélemény- és tapasztalatcserékkel.

A hívó keresztyének megdöbbenéssel tapasztalhatják, milyen erővel igyekszik lerombolni a hitet, a család fogalmát az úgynevezett „modern gondolkodás”. Az USA egy államában már a várandósságkilencedikhónapjában végezhetnek magzatelhaj-

vághatjuk ki a fát, de megölhetjük a megszületendő embert! Ezek után ki kérdőjelezi meg, hogy létezik e a Sátán!

Ebben a helyzetben nagyon fontos presbiteraink, hitoktatóink, gyülekezeti munkatársaink rendszeres képzése. A Református Tanulmányi Központ május 11-én tartott alkalmán Dr. Kocsev Miklós, a Károli Gáspár Református Egyetem Teológiai Karának dékánja tartott előadást **Biblia, család, gyülekezet összefonódása, kihívás vagy lehetőség?** címmel. Az egyház és a hívó keresztyének helyzetét, s a környezetünkben lezajló folyamatokra

tást, miközben a „környezet és állatvédelem” jelszavával kíván hatalomra jutni a kívül zöld, belül vörös szabadelvű (liberális) Káin-i embertípus. Szerintük nem pusztíthatjuk el a bogarat, nem

adott bibliai válaszadás szükségességét megfogalmazó előadást követően közvetlen beszélgetés áldott alkalom nyújtott hitünk erősítésére.

Csoma L

PÁPALÁTOGATÁS PROTESTÁNS PERSPEKTÍVÁBÓL

Senkit sem szeretnék vallásos érzéseiben megbántani, ezért az alábbiakat csak az igazsággal bátran szembenézőknek ajánlom.

Szerencsére a pápalátogatásra Erdélyben pünkösöd előtt került sor. Mert amit az egyházi és világi vezetők elrontanak, azt a Szentlélek – talán, akár még e pünkösöd ünnepében – helyrehozhatja.

Nézem a közvetítést az engedélyezett, román állami tv képein keresztül. Jó néhány skandalumon háborgok: jó, hogy

nem voltam ott, mert valószínűleg akkor még többször, még több mindenben háborgtam volna.

Elsőként a román ortodoxia vezetőivel találkozáskor, „Őszentsége” elmondja a véleményét arról, hogy a modern világban a népek elértéktelenedtek. Ha valaki tolmácsolta volna, hogy szerinte a román nemzet is „elértéktelenedett”, valószínűleg kitör a román parasztlázadás. De nem tört ki, hiszen ezt a nemzetiségekre, közöttük a magyarságra is lehet érteni és

akkor mindjárt másképpen hangzik. Nem is akadnak fenn rajta, hiszen nem-sokára román mártírok boldoggá avatása következik a magyar mártírok teljes mellőzésével.

„Őszentsége” cinkos hallgatással nyugtázta, mintegy szentesítve egy egész sor hazugságot arról, hogy Románia a példakép a nemzeti kisebbségi jogok tiszteletben tartásában. De nem is ez a legfontosabb, hanem a hangvétel felütésére érdemes figyelni: a nép relativizálá-

sa, a „nagy előre lépéseket” tevő, „befogadó Románia” dicsérete, s az EU emlegetése lehet egy első lépés a nyitott társadalom kátyvasza felé, az egy országon belüli homogenizálás, azután egy európai lakosságcsere és vallászcere multikulturális céljain keresztül, egy Európai Egyesült Államok irányában.

A „látványarándoklat” elszomorított. Valamikor szabadon és spontán gyülekeztek itt a népek mindenhol az egyházi és nemzeti zászlakkal, jelképekkel, felirataikkal, most azonban egy román katonai lágerhez hasonló alakzatban sorakozhattak a gettósított területen. Csak azok, akik regisztrálták magukat, vagyis elfogadták a totalitárius ellenőrzést, nyilvántartást, lajstromozást és az előírt szabályokat. Ez volna a vallászsabadság 2019-ben?

A hármastalomból és kettős kereszt ősi szimbólumait eltakarta egy alkalmilag felhúzott tetőszerkezet, ami végképpen nem mondható az organikus építészet remekének. „Őszentsége” Váradon készített miseruhájáról lekerült az ő jelmondatát tartalmazó magyar felirat.

A látványosságot volt hivatott fokozni a kegytemplomból ide szállított Babba Mária - szobor. Nem a hegy ment Mohamedhez, hanem Mohamed ment a hegyhez - idézhetjük az iszlám párhuzamot, amikor arra gondolunk, hogy a pápa kultusza ezúttal felülírta a Mária-kultuszt. Úgy tűnik, az istentelenségen túl, vállalták érte azt a kockázatot is, hogy az ember kezek által elmozdított szobor hitelét veszíti a tisztelői előtt, netán egy véletlen „baleset” során, szállítás közben megsemmisül és ezután már nem lesz miért összegyülekezni a továbbiakban, évente több tízezer székelynek és magyarnak. Ez sem szempont a római katolikus egyház vezetőjének?

Amikor láttam, hogy a román államtól kapott kocsijából barátságosan intégetve, mindenütt legalább egy tucat őrző-védő gorilla veszi körül, az jutott eszembe, hogy vannak államférfiak, akik ezzel a lehetőségükkel nem élnek és népszerűségüknek köszönhetően, gyalogsétálnak az utca emberei között, bízván az őket megválasztók rokonszenvében. Vajon a „Szentatya” bíz-e az isteni gondviselés erejében?

Volt, aki úgy látta, hogy a mise alatt, amit a pápa celebrált, „Őszentsége” feszülten figyelt. Én úgy láttam, hogy azzal küzdött, nehogy elszunyókjáljon a két- és többnyelvűség miatt hosszúra nyúlt szertartás alatt, amit rutinból, lélektelenül vezetett le. Esztétikailag imponált volna nekem a latin mise, de a megszokásból olasz és hivatalból román betétekkel a

számomra illúzióromboló maradt.

A római katolikus egyházfőt mindezek előtt a csíksomlyói kegyhely és annak zarándokai invitálhatták látogatásra. Az összes többi állomás valójában nem az ő elsődleges felségterülete, a kelet-nyugati egyházszakadás óta hivatalosan nem hozzá tartozik. Ennek ellenére a román állam elprivatizálta - magyarul: elrabolta - ezt az eseményt az erdélyi római katolikusoktól, akik többségükben magyarok. A kultuszt, amit az erdélyi magyarok évszázadokon át - még Románia létezése előtt - műveltek, azt Románia magának tulajdonította, a magyarokat gyakorlatilag kirekesztette belőle. Az erdélyi állomást perifériakussá tették és a médiában úgy állították be, hogy a pápa első renden Romániát, a román ortodoxiát és a román görög katolikusokat kívánta fölkeresni lelkipogondozói látogatásával. A nemzetközi sajtóban szinte kizárólag a román állami pénzen biztosított, hamis Románia-reklám tudósításaival találkozhatunk.

Az állami vezetők - a román ortodoxia egyházi vezetőivel együtt - a babonás hiedelemvilágukat ismerve - valószínűleg arra gondoltak, hogy a pápa erdélyi megjelenése történelmi esemény lehet, ami jobbra fordíthatja az erdélyi magyarság sorsát, felrázza, talpra állítja őket, ezért próbálták minden eszközzel elvenni a magyaroiktól ezt az alkalmat és kisajátítani a saját maguk számára. A többi helyszínen loboghattak a román trikolorok színei, Csíksomlyón - a székely népviseletbe öltözött hívektől és szolgálattévéktől, valamint a szórványos székely és magyar zászlóktól eltekintve - nem lehetett magyar jellege az eseménynek, s ami még súlyosabb: nem kerülhettek szóba a magyar mártírok, boldogok, szentek, így Márton Áron az erdélyi római katolikus püspök sem. Igaz, a pápa másnap köszöntötte a csángókat a lengyelek és oroszok mellett, akiknek egy helyen egy magyar misét engedélyezett a hatalom. Ugyanakkor azt sem hagyta ki, hogy - a hívei többségének a felhatalmazása nélkül - a ci-

gány ómigránsoktól bocsánatot kérjen a keresztyének nevében az eddigi diszkriminálásukért. Ezzel azt is jelezte, hogy az újmigránsokhoz talán még nagyobb affinitással közeledne, ha találkozna velük pl. Balázsfalván, ahol egyébként az Erdély és Románia egyesülését kinyilatkoztató görög katolikus püspököt is a boldogok sorába emelte.

Véleményem szerint sikerrel járt a „pápalátogatás” - című, magyarbarátnak egyáltalán nem nevezhető, kormányzati propaganda, mert az összegyűltek a szentbeszédben is, bibliai tanítás, vagy evangéliumi üzenet helyett csupán általános liberális szövegeket, ideológiai közhelyeket hallhattak, mint pl.: - túl kell lépni a történelmi megosztottságon, le kell győzni a félelmet, az előítéleteket, elbontani az egymástól elválasztó korlátokat. Mintha azt prédikálta volna az ott összegyűlt százezer magyarnak: *„ti nem számítottok semmit, csak mint román állampolgárok; az a legjobb, ha beolvadtok a románságba”*. Viszont, ezen a latin-magyar misének indult, de akármivé torzult szertartáson meg sem említették sem a székelységet, sem a magyarságot. A mise végén a magyarok nemzeti imádsága alatt „Őszentsége” kivonult a helyszínről, s az ezt követően felhangzó Székely Himnusz talán már nem is hallotta. Tudta, hogy mit csinál, ezért ezt a magyarsággal szemben elkövetett, súlyos sértését, személy szerint egyelőre nem tudom neki megbocsátani.

Amikor a látogatását tervezték, valószínűleg azt remélte, hogy az EU-val kapcsolatban, liberális reményeinek a migránspárti vezetőkkel győzni fognak. Most azonban azt az ideológiát hirdette Romániában, ami miatt a nyugat vezető országai megbuktak éppúgy, mint jórészt az EP képviselőinek választása során, még ott - Olaszországban - is, ahol ő székel. *„Talán rosszul imádkozott?”* - tesz fel ilyenkor a kérdést a népi vallásosság képviselői. És azért kellett hidegben, sárban és esőben ázni a zarándokoknak, mert az Úr Isten sem ért egyet ezzel a pápai tevékenységgel?

Ezek után jobban megértem, hogyan szerezhetett a saját hívei között annyi ellenséget magának, hogy világszerte a látogatásainak bojkottjára szólítanak fel.

Legjobb Isten Szavának a mércéjéhez igazítani meditálásunkat: *„Mert most embereknek engedek-é, avagy az Istennek? Vagy embereknek igyekezem-é tetszeni? Bizonyára, ha még embereknek igyekezném tetszeni, Krisztus szolgálja nem volnék.”* (Gal.:1,10.)

Sárospatak, 2019. június 3.
Kiss Endre József

Egy erdélyi magyar édesanya levele:

„Kedves Anyaországi Magyarok!

Mi erdélyi magyarok szomorú szívvel szembesülünk nap, mint nap azzal, hogy sokan közületek minket, erőszakkal elszakított magyar embereket gyaláztok, szidalmaztok, úgy hogy fogalmatok sincs arról, hogy a történelem során mennyi mindent letettünk az asztalra és arról sem, hogy a megmaradásunkért, magyarságunkért, mennyit harcolunk a mai napig!

Minden egyes alkalommal megforgatjátok a tört a szívünkben, mikor azt mondjátok nekünk erdélyi, kárpátaljai, Délvidéki, felvidéki magyaroknak, hogy román, ukrán, szerb, szlovák, mert mi tiszta szívből magyarnak valljuk magunkat!!!!

Vádaskodtok, ítéltetek felettünk és folyamatosan támadtok minket.

Mi a hazánkat nem áruljuk el, mindig is tartottuk a hátunkat és foggal körömmel védtük a magyarságot és a magyarságunkat, ami sokszor embert próbáló volt.

Kedves Magyarország mostani határain belül élő, minket ellenségként kezelő emberek! Mit szólnátok, ha most mi vissza kérnénk tőletek azokat a nemes embereket, akik nálunk születtek, és akikkel a nagyvilág előtt büszkélkedtek, dicsekedtek, és akikről tereket, utcákat, színházat, akadémiát, iskolát, egyetemet neveztetek el?

Mi lenne, ha azt mondanánk nektek, ha mi nem kellünk, akkor ne kelljenek azok a híres magyarok sem, akik mindent

megtettek minden magyar emberért, de Erdélyben, Kárpátalján, Délvidéken, vagy Felvidéken születtek?

Mikor ti minket, románizáltok, szlovákozottok, ukránizáltok és szerbeztok, akkor velük is ezt tesztitek és akkor mondhatni, amikor őket emlegetitek, akkor más tollával ékeskedtek!

Tudjátok, ha nem lennének mi, akkor nem énekelnétek Kölcsey Himnuszát, hisz ő is Erdélyi.

Este nem olvashatnátok Benedek Elek apó gyönyörű meséit. Mátyás király igazságához sem lenne sok közötök, hisz ő is Kolozsvár ajándéka minden magyar számára.

A jó öreg Toldi Miklós, ha napjainkban élne, akkor lehet, hogy nehéz kővel dobálna meg benneteket, ha lerománizálnátok. Arany János, Ady Endre, Áprily Lajos, ha ma élnének, akkor fájdalmas verseket írnának arról, hogy még a sajátjaik között is számkivetettek lettek.

Tamási Ábele még a székely humor ellenére is szív hasogatóbb lenne, mert nem csak a román hatalom ellen lázadna, hanem szomorúan kellene tudomásul vegye, hogy saját kutyája is megugatja. Wass Albert a mai helyzetet pedig sokkal nehezebben viselné, mint a száműzetést.

Egy szó, mint száz itt a sok kincs, amit mi erdélyi, kárpátaljai, délvidéki, felvidéki magyarok adtunk minden magyarnak, gazdagítva vele a magyarságot és a hazát:

Erdély adta:

Kölcsey Ferenc (Himnusz szerzője)
 Tamási Áron író
 Benedek Elek apót, író, népmese gyűjtő
 Mikes Kelemen író
 Wass Albert író
 Nyíró József író
 Sütő András író
 Orbán Balázs Székelyföld író
 Kemény János író
 Jósika Miklós
 Arany János költő
 Ady Endre költő
 Áprily Lajos költő
 Dsida Jenő költő
 Kányádi Sándor költő
 Szilágy Domokos költő
 Páskándi Géza költő
 Reményik Sándor költő
 Apáczai Csere János pedagógiai író
 Kallós Zoltán néprajzkutató
 Tinódi Lantos Sebestyén zeneszerző, lantos
 Bartók Béla zeneszerző, gyűjtő
 Székely Bertalan festő
 Paál László festő
 Jakó Zsigmond tudós
 Benkő Samu művelődéstörténész
 Márton Áron mártír püspök
 Teleki Sámuel felfedező
 Körösi Csoma Sándor ős hazakutató
 Brassai Sámuel polihisztor
 Károli Gáspár biblia fordító, lelkész

Bolyai János matematikus
 Bolyai Farkas matematikus
 Hunyadi János törökverő
 Hunyadi Mátyás Király
 Báthori István fejedelem
 Bethlen Gábor fejedelem
 Bocskai István fejedelem
 Rákóczi György fejedelem
 Apafi Mihály fejedelem
 Thököly Imre fejedelem
 Rákóczi Ferenc fejedelem
 Székely Mózes fejedelem
 Toldi Miklóst vitéz nemes
 Dózsa György hadvezér
 Wesselényi Miklós politikus
 Mikó Imre politikus
 Kiss Ernő honvéd altábornagy
 Nagysándor József honvéd vezérőrnagy
 Jávor Pál színész
 Vaszi Levente énekes
 Keresztes Ildikó énekesnő
 Molnár Levente operaénekes
 Tőkés László forradalmár
 Eröss Zsolt hegymászó
 Miklós Edit szőő
Kárpátalja:
 Munkácsy Mihály festő
 Beca József labdarugó, olimpikon
 Edvin Márton művész
 Bódi László Cípő, Republic énekes
Felvidék:
 Ballasi Bálint költő
 Kassák Lajos költő

Reviczky Gyula költő
 Sajó Sándor költő
 Tompa Mihály költő
 Jókai Mór író
 Madách Imre író
 Márai Sándor író
 Mikszáth Kálmán író
 Dobó István egri várvédő, erdélyi vajda
 Bercsényi Miklós szabadságharcos
 II Rákóczi Ferenc erdélyi fejedelem
 Vak Bottyán kuruc generális
 Andrássy Gyula politikus
 Batthyány Lajos mártír miniszterelnök
 Lahner György honvéd vezérőrnagy
 Klapka György hadügyminiszter
 Pázmány Péter esztergomi érsek
 Boldog Salkaházi Sára szerzetesnő
 Wick Béla katolikus pap, történész
 Eszterházy Károly egri püspök
 Csontváry Kosztka Tivadar festő
 Szinyei Merse Pál festő
 Kodály Zoltán zeneszerző
 Kempelen Farkas tudós, feltaláló
 Feketeházy János Szabadság híd tervezője
 Dohnányi Ernő zeneszerző
 Blaha Lujza operaénekesnő
 Kaszás Attila színész
 Ghymes együttes
Délvidék:
 Tamkó Sírátó Károly költő
 Vidor Gyula író
 Balázs Attila író

Molnár Erik történész
Lázár Vilmos honvéd ezredes
Schweidel József honvéd vezérőrnagy
Beda Tibor festő
Berczik Zoltán Európa bajnok,

asztalteniszező
Szeles Mónika teniszező
Varga Izabella színésznő
Szőke Zoltán színész
Rúzsa Magdolna énekesnő

Örvidék:
Liszt Ferenc zeneszerző
Muravidék:
Zrinyi Miklós költő, hadvezér
Damjanich János honvéd vezérőrnagy

Szeretném, ha megértenék, hogy mi nem akarunk semmit elvenni tőletek, sőt, a történelem során csak gazdagítottuk szép anyaországunkat.

Mi nem most váltunk magyar állampolgárrá, mi azok voltunk, csak elvették tőlünk és nem is kérdezték bennünket, hogy akarjuk-e ezt.

Számunkra igazi öröm és boldogság az, hogy vannak még az őshazában, akik ránk is gondolnak, megértik, hogy a visszahozás a mi lelkünknek igazi gyógyír.

Megkérlek kedves magyar honfitársaim, hogy egyszer és mindenkorra értsétek meg, hogy nem akarunk mi tőletek elvenni semmit, és ha lehetőségünk van, akkor továbbra is inkább hozzátennénk, mint elvennénk.

A nagyon féltett pénzetekre sincs szükségünk, mi eddig is dolgoztunk, ha kellett éjszaka is, és megálltunk a lábunkon.

Szomorú az is, hogy tőlünk sajnáljátok a visszaadott állampolgárságot és minden segítséget, de szívesen engednétek be az országba ezer idegeneket, sőt még támogatnátok is őket!

Nagyon lehangoló, hogy folyamatosan panaszkodtok, hogy milyen nehéz életetek van szép hazánkban. Én azt gondolom, hogy egyszer legalább érdemes lenne megállni és megnézni, hogy más országban hogy élnek.

Elárulom nektek, hogy nagyon sok országban nem igazán vannak autópályák, elfogadható kórházak, tanintézmények, vagy élhető körülmények és mégis tudnak örülni, szeretni az emberek és jókedvvel dolgozni.

Ne csak nézzetek, hanem lássatok is és ne ítéljetek, hogy ne ítéltessetek. Érezétek meg, hogy ha valamit akartok, azért tenni kell, dolgozni, békésen párbeszédet folytatni és főképpen szeretettel lenni egymás iránt. A harag, gyűlölet megöli a lelket és senki nem jut előbb.

Azzal az energiával, amit haragra és gyűlöletre pazaroltok csodás dolgokat lehetne, ami hasznára lenne az egész országnak, magyarságnak.

Nem értem, hogy miért mérgezték meg a lelketeket és az életeteket? Addigi, amíg mindenki csak a saját maga hasznát lesi, csak az érdekli, hogy neki legyen jobb, addig nem lesz szebb és békésebb világ. A gyerekeink jövője a mi kezünkben van, és ők csak akkor lesznek boldogok, ha béke van.

Hátborzongató az is, hogy arról beszéltek, hogy diktatúra van Magyarországon, úgy hogy közben bármit megengedhettek magatoknak. A diktatúráról mi Erdélyi magyarok tudnánk mesélni nektek, mert mi tudjuk, hogy mi az igazi diktatúra, tudjuk, hogy mit jelent félelemben, rettegésben élni, úgy hogy még a falnak is füle van.

Az igazi diktatúrában nem írhatnátok meg a véleményeteket, nem szavazhatnátok szabadon, nem beszélhetnétek, nem szidalmazhatnátok bárkit, nem nyilváníthatnátok szabad véleményt, nem utazhatnátok más országba, nem vásárolhatnátok meg bármit, csak azt, ami van, nem választhatnátok munkahelyet, iskolát, nem tüntethetnétek akkor, mikor kedvetek van, és még sorolhatnám, de nem igazán látom az értelmét.

Amit pedig biztos nem tehetnétek meg, most pedig szabadon tesztek, hogy nem szidalmazhatnátok a politikai vezetőket, mert azért halálbüntetés járna bármilyen diktatúrában.

Egy szó, mint száz mielőtt valamiről beszélgetni kezd bárki is, annak nézzen utána, tájékozódjon kellőképpen és utána vádaskodjon.

Végezetül pedig kívánok mindenki életére áldást, lelkébe békét, szeretetet, örömet és azt, hogy érezzük mindannyian meg, hogy ne valami ellen kell harcolni, hanem egy nemes célért, a szeretetért és békéért.

UI: mondanivalóm nem politikai meggyőződésből született, hanem azért, hogy megértés szülessen minden magyar ember lelkébe.

Tisztelettel és szeretettel, Gyöngyvér Noémi Ferencz Gyöngyössy - egy erdélyi magyar édesanya!

Így ünnepeltek a székelyek - Kézdivásárhely - Székelyföld - Erdély - 2017. március 15

Az ősi motívumkincs és a mai viselet találkozása

Egyfajta trendforduló, megújítási folyamat jellemzi manapság a cifraszűr-viseletet, az egyik legmagyarabb ruhadarabunkat. A nemrég országos elismerésben részesült Szilágyi Irén, nagyszántói származású népi iparművész megbecsült szereplője annak az irányzatnak, mely az ősi motívumkincset beépíti a mai viseletbe. Ennek eredménye, hogy a hagyomány és divat egymást erősíti.

Eredményt hirdettek Berettyóújfaluban az országos, sőt határon túlra átnyúló érdeklődésű „Kitezzük a szű-

rét...” szűr-, szűrrátét-készítő, szűcsművészes- és nemezpályázat keretében. A nyolcadik kiírást soha nem látott érdeklődés

övezte, ugyanis 170 egyéni és csoportos pályázó küldte be munkáit. A zsűri száz pályaműből állította össze azt az időszak kiállítását, amely július végéig megtekinthető a helyi művelődési ház Bihar Vármegye Galériájában. Beszprémy Katalin, a Hagyományok Háza vezetője a szűr országaként jellemezte Berettyóújfalut és az alföldet, mivel a szűr itt telje-

sedett ki az elmúlt évszázadban.

Szilágyi Irén népi iparművész személyében partiumi, nagyszántói származású díjazott is szerepelt a pályázók között, ezért a helyi református egyház több tagja is elkísérte őt az ünnepélyes eredményhirdetésre, május 24-én. Ennek során Szilágyi Irén a modern egyéni kategória harmadik díjában részesült, szürrátétes ruháit szintén

Hagyomány és divat a kifutón

kiállították a pályaművekből válogatott időszaki tárlaton.

A Bihari Népművészeti Egyesület 2003-ban írta ki először a stílusos, „Kitevesszük a szürrét...” elnevezésű pályázatot, mely ahhoz a hagyományhoz kapcsolódik, mely szerint, ha egy legénynek kitették a szürrét a tornácra, azt nem látták szívesen háztűznézőben. A szervezet célja a szürrátétek átörökítése, továbbterjesztése viseleten, lakástextílián és egyéb használati tárgyakon. A hagyományok tovább éltetése szándékával fontosnak tartják a fiatal alkotók felkarolását, mint ahogy azt is, hogy a rátétkészítésben megjelenjen az újító szándék.

A teltházassal díjátadót színvonalas kulturális műsor előzte meg, néptáncal, szakértői értékeléssel, ünnepi beszédekkel. A legfelemelőbb pillanatok mégis az eredményhirdetést jellemezték. Hagyományos és modern kategóriában hirdettek egyéni és csoportos győzteseket. Az alkotók többsége személyesen is megjelent és többen is a saját maguk készített ruhakölteményekben vették át az elismerő okleveleket. A népi iparművészek után az általuk elkészített pályaművek kerültek a központba a szomszédos kiállítóteremben, ahol koncentráltan, egy helyen volt lát-

ható az a számos alkotás, amelybe szívüket, lelküket belerejtették a készítők, számolatlan, áldozatos munkaórában. Nem is hiányoztak a megérdemelt elismerő szavak a lelkes közönségtől. Délután szakmai tanácskozás zajlott, ahol négy előadás hangzott el a szürrátétek technikáiról, stílusairól, valamint egy rövid színdarab is színesítette a programot.

A Nagyszántóról elszármazott, ma Szombathelyen élő, de szülőfalujában gyakran tartózkodó Szilágyi Irén elismert népi iparművész az anyaországban. Ahogy Dr. Kecsemei Lajos, a Néprajzi Múzeum főigazgatója jellemezte: elismert szereplője a népi iparművészet megújítási folyamatának Magyarországon. Két éve Szombathelyen, a Vasi Skanzenben nyílt egyéni kiállítás munkáiból: rátéttel és hímzéssel díszített ruhadarabokból, a történelmi Vas megyéből származó cifraszürrékből.

Ruhadarabjait ugyanott a kifutón is bemutatták a FolkTrend című divatbemutatón, melyet a hungarikumok és a tradicionális motívumok jegyében szerveztek. Ebből az alkalomból a Földművelésügyi Minisztérium FolkTrend különdíját is átvehette V. Németh Zsolt környezetügyért, agrárfejlesztésért és hungarikumokért felelős államtitkártól, aki úgy jellemezte a kiállítás és a divatbemutató darabjait: a múlt velünk él, sőt rajtunk, ha úgy tetszik ránk simul. Hagyomány és divat egymást erősíti, kéz a kézben járnak.

A berettyóújfalui ünnepséget két napal később egy másik követte, immár Nagyszántón, ahol a vasárnap délelőtti istentisztelet keretében, az alkotónak szánt meglepetésként, Szilágyi Irén a Lelkészi Hivatal által létrehozott „Nagyszántó - 800” elnevezésű elismerésben részesült, mellyel azokat a személyiségeket jutalmazták a település jubileumi esztendejében, akik a falun kívül is elismerést vívtak ki munkájukkal és eközben a határ menti település támogatásáról, szellemi képviselőségéről sem feledkeznek meg. A helybeliek egyébként a múlt évi karácsonyi istentiszteleten már megtekinthették Szilágyi Irén ruháit, melyeket többen is magukra öltöttek az ünnepi műsor gyermekszereplői közül.

A helyi lelkész dicsérő beszédében rámutatott: azért tartotta fontosnak, hogy a gyülekezet is képviseltesse magát a díjátadón, hogy az alkotó szülőfalujában és a községben se maradjon titokban, milyen értékes, az anyaországban elismert és számon tartott személyiségek élnek kö-

zöttünk, illetve származtak el közülünk. A lelkész arra biztatott, hogy lépünk Szilágyi Irén nyomába: merjünk álmodni, célokat kitűzni és tenni ezek eléréséért, hiszen a kitüntetett életútja is azt tanúsítja, kitartó munkával és tanulással, és egy kis szerencsével el lehet jutni az Értől az Óceánig. Akár a nagyszántói Kis-Körös-től is, az országos megbecsülésig.

Fábián Tibor

Szilágyi Irén kiállított és díjazott ruháival

BIBLIAOLVASÓ

vezérfonál
Július

1.H.	Bír 6,1-24	Mk 12,28-34
2.K.	Bír 6,25-40	Mk 12,35-44
3.Sz.	Bír 7	Mk 13,1-20
4.Cs.	Bír 8,1-23	Mk 13,21-37
5.P.	Bír 8,24-35	Mk 14,1-11
6.Sz.	Bír 9,1-21	Mk 14,12-25
7.V.	Bír 9,22-57	Mk 14,26-42
8.H.	Bír 10	Mk 14,43-52
9.K.	Bír 11,1-28	Mk 14,53-65
10.Sz.	Bír 11,29-40	Mk 14,66-72
11.Cs.	Bír 12	Mk 15,1-19
12.P.	Bír 13	Mk 15,20-32
13.Sz.	Bír 14	Mk 15,33-41
14.V.	Bír 15	Mk 15,42-47
15.H.	Bír 16	Mk 16,1-8
16.K.	Bír 17	Mk 16,9-20
17.Sz.	Bír 18	ApCsel 1,1-14
18.Cs.	Bír 19,1-21	ApCsel 1,15-26
19.P.	Bír 19,22-30	ApCsel 2,1-13
20.Sz.	Bír 20,1-28	ApCsel 2,14-28
21.V.	Bír 20,29-48	ApCsel 2,29-36
22.H.	Bír 21	ApCsel 2,37-47
23.K.	1Krón 1	ApCsel 3,1-10
24.Sz.	1Krón 2	ApCsel 3,11-26
25.Cs.	1Krón 3	ApCsel 4,1-12
26.P.	1Krón 4	ApCsel 4,13-22
27.Sz.	1Krón 5	ApCsel 4,23-37
28.V.	1Krón 6	ApCsel 5,1-11
29.H.	1Krón 7	ApCsel 5,12-16
30.K.	1Krón 8	ApCsel 5,17-32
31.Sz.	1Krón 9	ApCsel 5,33-42

Izrael – Ország? Nemzet? Gyülekezet?

Türelem minden áron?

A toleranciának minden társadalomban a polgárok szabadságát kell biztosítania, hinni, amiben akar, de mindebben nem mehet olyan messzire, hogy szemtelenül és féktelenül a Gonoszt szolgálja.

A toleranciának csak annyi értéke van, mint annak a dolognak, amit tolerálni akarunk. Sok olyan dologgal találkozhatunk, amiért megértésünket, toleranciánkat kérik, például meggondolatlanlanság, amely lusta arra, hogy mások érvelésének megalapozottságát felmérje, de ilyen a gyávaság is, és a megtorlástól való félelem is. Ha az iszlamisták agresszivitásától fél valaki, és tolerálja azt, a Gonosz tetteitársává lesz. Nagy Frigyes, porosz király írta 1766-ban Voltaire-nek: *A toleranciának minden társadalomban a polgárok szabadságát kell biztosítania, hinni, amiben akar, de mindebben nem mehet olyan messzire, hogy szemtelenül és féktelenül a Gonoszt szolgálja.* Ez azt jelenti, hogy a demokrácia nem lehet türelmes, elfogadó (toleráns) a Gonosszal szemben, különben a terroristák játékszerévé válik. Azok az emberek, akik a világban a határtalan toleranciát hirdetik, a másként gondolkodókkal szemben brutálisan intoleránsak, erőszakosan türelmetlenek. A tolerancia nem csak mások véleményének elviselését jelenti, hanem különböző vélemények és vallások versengését is. Ez a tolerancia alapja, ezért csak az tud igazán toleranciát-türelmet gyakorolni másokkal szemben, aki biztos hit-alapon áll. A Zsidókhoz írt levél 10,24 része szerint hitünk igazáról nem az inkvizíció idejében használt esz-

közökkel, és nem „agymosással” kell meggyőznünk embertársainkat. Csak akkor leszünk eredményesek, ha mások számára példaképpé leszünk. A Zsidók-

hoz írt levél szerzője nem azt szorgalmazza, hogy másokra figyeljünk, hanem „Ügyeljünk arra, hogy egymást kölcsönösen szeretetre és jó cselekedetekre buzdítsuk.” Aki így él, az valóban toleráns, az ilyen nem erőszakoskodik senkivel, hanem mások előtt a legjobb emberi példát éli meg. Az igazi tolerancia egy valódiság próba. Ha biztos vagyok benne, hogy a karikagyűrűm valódi arany, nyu-

godtan léphetek a Holt-tenger vizébe, a sós víz nem fogja elfektetíteni, mint a nem valódi aranyat. Ma a legtöbb türelemről beszélő embernek nincs valódi hite, toleranciájuk a vallásosság keverékén alapul. A Bayern München csapatának edzőtáborában egy Buddha szobor állt – és mindez a katolikus Bajorországban – míg a sorozatos vereségek után el nem távolították. Sok egyház a tömeg-hangulatot követve nem a minőséget, hanem a megnyírást tartja szem előtt. Ennek érdekében „az embernek toleránsnak kell lenni” jelszavával elhallgatják az Ige igazságát. Dicsérendő a következetes pietisták és az ortodox zsidók magatartása, akik nem kötnek hit-kompromisszumot, és egy Isten-ellenes légkörben sem hagyják magukat megtéveszteni a hamis próféták által. A tolerancia csak arra ösztönözhet minket, hogy példamutató keresztyéni élettel másokat is a bibliai hit elfogadására ösztönözzünk. Hitünk vegyítése idegen tanításokkal mindig rossz véget ért. Így figyelmeztet minket Isten a Jelenések könyve 3,15-16 verseiben: „Tudok cselekedeteidről, hogy nem vagy sem hideg, sem forró. Bárcsak hideg volnál vagy forró! Így mivel langyos vagy, és sem forró, sem pedig hideg: kiköplek a számból.” (emesai=okádni, hányni, Isten a langyosakat nem fogadja magához.) Ez Isten megsemmisítő ítélete a világ-ökumenizmus hamis toleranciája felett, amelyik fél hitének egyértelmű megvalósására.

Ludwig Schneider, *Israel Heute*
Fordította: Csoma L.

KERESSÜK MEG A BIBLIÁBAN!

1. „Ha velem jössz, ...; de ha nem jössz el velem, én ..... megyek.” (Bírák 4:..)
2. „Ne fedezd el az ő ..... és az ő bűnök a te orcád előtt el ne töröltessék, mert téged ..... az építők előtt!” (Nehémiás 4:..)
3. „Az Úrnak ..... tiszta, megáll mindörökké; az Úrnak ..... változhatatlanok s mindenestől fogva igazságosak.” (Zsoltárok 19:..)
4. „Mondám: nem látom az ..... az Urat az élők földében, nem ..... embert többé a nyugalom lakói közt.” (Ézsaiás 38:..)
5. „..... néked, oh ember, mi légyen a jó, és mit kíván az Úr te tőled! Csak azt, hogy ..... cselekedjél, szeressed az ..... , és hogy alázatosan jársz a te Isteneddel.” (Mikeás 6:..)
6. „Avagy megveted az ő ..... elnézésének és hosszútűrésének ..... , nem tudván, hogy az Istennek jósága téged megtérésre indít?” (Rómabeliekhez 2:..)
7. „Mert sokan járnak ..... , kik fölül sokszor mondtam néktek, most pedig sírva is mondom, hogy a Krisztus ..... ellenségei;” (Filippi 3:..)
8. „Ti vagytok ..... és az Isten, milyen szentül, igazán és ..... éltünk előttetek, akik hisztek.” (1Thesszalónika 2:..)
9. „(Mert ha valaki az ő ..... házat nem tudja igazgatni, mimódon visel ..... az Isten egyházára?)” (1Timótheus 3:..)
10. „És monda nékem: Írd meg: ..... azok, akik a Bárány menyegzőjének vacsorájára hivatalosak. És monda nékem: Ezek az ..... igaz beszédei.” (Jelenések 19:..)

A Károli Gáspár fordítású Szent Biblia alapján összeállította: **Györky Szilvia**, Alsómihályi.

Megfejtéseiket **2019. július 15-ig** lehet beküldeni Szerkesztőségünk címére: postai úton - **Református Újság Szerkesztősége**, Hlavná 216., 076 74 Drahňov, vagy e-mail-ben a **refujsg.csoma@gmail.com** címre.

Felhívjuk a megfejtést beküldők kedves figyelmét, hogy a megfejtés és nevük beküldésével egyúttal hozzájárulnak az adataik (név és lakhely) megjelentetéséhez a Református Újságban!

MEGFEJTŐK: Pozsonyi e.m.: Családi Irén, Beke Sarolta – **Nagymegyer;** özv. Demény Lajosné, Szalay Ferencné – **Fél;** özv. Sándor Józsefné, özv. Szloboda Elemérné – **Réte;** Komáromi e.m.: özv. Varga Béláné, Szigeti Zsuzsanna, Slobodnik Alexandra – **Bátorkeszi;** Farkas Irma, Izsák Gyula – **Negyed;** Kacz Mária, Baranyai Margit – **Marcelháza;** Németh Irén, Tóth Irma – **Kamocsa;** Sándor Veronika – **Nádszeg;** Fülöp Gulyás Erzsébet – **Párkány;** **Barsi e.m.:** Császár Viola – **Töhöl;** Tildi Rozália, Szénászi Sarolta – **Újlót;** Németh Sándorné – **Nyírágó;** Kakas Sádor – **Nagysalló;** özv. Földi Jenőné – **Érsekkéty;** Palásti Aranka – **Léva;** Baka Andrásné – **Farnad;** özv. Bertók Istvánné – **Barsvárad;** Pásztor Zsófia – **Zseliz;** **Gömöri e.m.:** Csank Irénke – **Nagybalog;** Ing. Kolozsi Alic – **Rimaszécs;** Faragó Irén – **Harmac;** Schiller Mária – **Tornalja;** Jakab Erzsébet – **Csúz;** **Abaúj - Tornai e.m.:** özv. Gálffy Gusztávné, özv. Pataky Bertalanné – **Migléc;** Szabó Gyuláné – **Lucska;** özv. Végvári Zoltánné – **Perény;** özv. Kövesdi Jánosné – **Reste;** Csáji István – **Nagyida;** Komjáty Istvánné, Nagy Sándor – **Felsőlanc;** Juhász András, Dringus Júlia – **Csécs;** Szaniszló Judit – **Szeszta;** Szanko Mónika – **Berzété;** Ucekaj Vivien – **Buzita;** Eröss Attila – **Szina;** Majláth Istvánné – **Kassa;** **Zempléni e.m.:** Csernyánszky Erzsébet – **Imreg;** Czető Pál – **Bély;** Gönczy Júlia – **Bacska;** özv. Gerenyi Lászlóné, Egri Klára – **Örös;** Rác Erzsébet, Mladanec Irén, Kiss Magdaléna – **Bodrogszerdahely;** Máté Etela – **Kiskövesd;** Árvay János – **Zemplén;** Rác Júlia – **Kisgéres;** Pál Éva – **Nagytárkány;** Kiss Erzsébet – **Nagykövesd;** özv. Oláh Istvánné – **Hardicsa;** Kendi Zsuzsanna – **Zétény;** **Ungi e.m.:** özv. Csicséri Józsefné, özv. Molnár Sándorné – **Kisráska;** Dupály Csilla, Stépán Jánosné – **Abara;** özv. Ladányi Lászlóné – **Deregyő;** Géczy Csabáné – **Nagykapos**

JUTALMAZOTTAK: özv. Demény Lajosné – Fél; Fülöp Gulyás Erzsébet – Párkány; Császár Viola – Töhöl; Csank Irénke – Nagybalog; Eröss Attila – Szina; Gönczy Júlia – Bacska; Dupály Csilla – Abara

A Kárpát-medence Reformátussága

Bővüléssel ünnepeljük az egységet

Az amerikai Kálvin Egyházkerület is csatlakozott a tizedik születésnapját ünneplő Magyar Református Egyházhoz a május 17-i debreceni ünnepi zsinati ülésen. A debreceni Nagytemplomban visszatekintettek a magyar református egység elmúlt évszázadaira és hálát adtak az egyre szorosabb testvéri kötelék áldásaiért.

„Jézus Krisztus Isten jókedve, általa vagyunk Urunk gyermekei és egy közösség” – fogalmazott Bogárdi Szabó István dunamelléki püspök a Magyar Református Egyház ünnepi zsinatát megnyitó áhítatán. A magyarországi egyházi vezető a 90. zsoltár 17. verse – „Legyen velünk Istenünknek, az Úrnak jöndulata!” –, valamint Zakariás próféta könyve 11. fejezetének válogatott versei alapján hirdette az ígét. Mint mondta: „Valamennyien tudjuk, milyen Isten jókedvével élni, de azt is, milyen anélkül. Éppen ezért fohászunkodunk nap mint nap, hogy hajljon le hozzánk, terjessze ki ránk kegyelmét, legyen az Úrnak, a mi Istenünknek jókedve mirajtunk.” Gondolatai zárásaként emlékeztetett Isten döntésének erejére: „Elhatározta, hogy Ő a maga gyermekeivé fogad bennünket jókedve, vagyis Krisztus szerint. Éppen ezért fontos kijelentenünk: Krisztus a jövő, együtt követjük őt.”

Bogárdi Szabó István azt is hangsúlyozta, hogy a magyar Himnusz éneklése szintén fohász, mellyel Istenünk jókedvéért, jókedvű áldásáért imádkozunk. Emiatt is sajnálatos, hogy egyes kárpát-medencei területeken nem olyan egyértelmű lehetőség nemzeti imádságunk éneklése, mint akár néhány hónapja.

Az ülést a házigazda Tiszántúli Református Egyházkerület elnöksége vezette. Fekete Károly püspök köszöntötte a részegyházak zsinati küldötteit, az ülésre meghívott vendégeket és mindenkit, aki azért érkezett Debrecenbe, „hogy hálát adjon az

elmúlt tíz év Istentől nyert áldásaiért”. Adorján Gusztáv főgondnok pedig azt kívánta, hogy egységünk láttán egyre többekben fogalmazódjon meg az egységnap igei mottójában is megleveendő igény: „Hadd tartsunk veletek, mert hallottuk, hogy veletek van az Isten!” (Zak 8,23)

Újra itthon

A május 17-i ünnepi zsinaton csatlakozott a Magyar Református Egyházhoz az Amerikai Egyesült Államokban működő Krisztus Egyesült Egyházához tartozó, magyar gyülekezeteket tömörítő Kálvin Egyházkerület. 1921-ben döntött úgy több magyar református gyülekezet, hogy önálló egyháztestként, az amerikai református és presbiteriánus egyházakkal karöltve végzik szolgálatukat. „Ma azonban a Kálvin Egyházkerület hazatalált, ennek pecsége Isten és emberek előtt csatlakozásunk aláírása” – fogalmazott az erről szóló egyhangú döntés után püspökük, Krasznai Csaba. „Egyek lettünk veletek keresztyén református testvéreink, akik a Kárpát-medencében vagy a világ bármely táján éltek és tagjai vagytok a Magyar Református Egyháznak. Köszönöm zsinatunk nevében azt az

áldást és szeretetet, hogy visszafogadtátok gyermeketeket” – fogalmazott.

A tengerentúli egyháztest befogadásának előfeltétele volt, hogy az amerikai gyülekezetek kinyilvánítsák csatlakozási szándékukat, majd valamelyik Kárpát-medencei részegyház – jelen esetben a Dunamelléki Református Egyházkerület – adjon néhány képviselői helyet a különleges alkalmakkor összehívott közös zsinatban. Ennek megfelelően az ülésen módosították a Magyar Református Egyház alkotmányát, amit a Generális Konvent tavalyi lillafüredi ülésén hozott határozat értelmében a részegyházak jogharmonizációját előmozdító bekezdéssel is kiegészítettek.

Hazatérő gyermekeink

„Ma a Kálvin Egyházkerület hazatalált, ennek pecsétje Isten és emberek előtt csatlakozásunk aláírása” – mondta Krasznai Csaba, az Amerikai Egyesült Államokban található Kálvin Egyházkerület püspöke. A tengerentúli református közösség a május 17-i ünnepi zsinaton csatlakozott a Magyar Református Egyházhoz.

Hegyen épült város az Alföldön

„Utát és irányt jelölt ki a református egyház a nemzet számára tíz évvel ezelőtt” – köszöntötte az ünnepi tanácskozás résztvevőit Gulyás Gergely, aki szerint a reformátusok egységtörekvései segítik a különböző országokba szakadt magyarságot abban, hogy újra részesei legyenek egymás életének. A tíz éves Magyar Református Egyházat levélben Áder János is köszöntötte: Magyarország köztársasági elnöke szerint az erdélyi, a kárpátaljai, a délvidéki, a magyarországi és a hozzájuk csatlakozó egyháztestek között kimondatott együvé tartozás által tovább erősödött nemzetünk egysége. Papp László, Debrecen polgármestere szintén a Kárpát-medence és a világ reformátuságának nemzetformáló erejéről beszélt az ünnepségen: „A Magyar Református Egyház szolgálata erőt ad a világ reformátusainak hinni Istenben és hazában, ha ez így marad, a magyarság győztese lesz a 21. századnak.”

„Az egymásra utaltság és szolidaritás jegyében jött létre a magyar református egység” – osztotta meg evangélikus testvéreink perspektíváját Fabiny Tamás elnök-püspök, aki köszöntőjében a protestánsok egységét is szorgalmazta. „A Magyar Református Egyház felismerte és helyreállította azt az organikus egységet, amelynek Krisztus a feje, amiben mindenkire szükség van és ha a szenved az egyik tag, vele együtt szenved valamennyi” – tette hozzá. A katolikusok Rómában hasonlóan otthonosan érezhetik magukat, mint ahogy a reformátusok Debrecenben – fogalmazta meg Palánki Ferenc debrecen-nyíregyházi megyéspüspök. A katolikus egyházfő köszönetet mondott, hogy a „kálvinista Rómában” nemcsak a reformátusok érezhetik otthon magukat. „Az által, hogy itt ünnepli egységét a Magyar Református Egyház, az alföldi település hegyen épült város tud lenni, az egység, a szeretet, az összetartozás jele” – tette hozzá.

Najla Kassab, a Református Világközösség elnöke több mint 100 millió református köszöntését adta át: „Az Önök zsinata a feltámadás erejének jele a világban. A megosztottság történelmi tapasztalatai után a magyar reformátusoknak volt bátorsága kimondani, hogy a határok nem választják el őket és úgy kapcsolódni egymáshoz, mint Krisztus testének tagjai.” Olav Fykse Tveit, az Egyházak Világtanácsa (EVT) főtítkárnak köszöntő üzenetét Vasile-Octavian Mihoc, az EVT ökumenikus kapcsolatokért és a Hit és Egyház Bizottságért felelős programigazgatója tolmácsolta: „Rövid története során a Magyar Refor-

mátus Egyház Zsinata már bizonyította, hogy követi Urunk és Megváltónk, Jézus Krisztus egységre felszólító parancsát. Mai világunkban, amelyben az egyházakat számos megosztottság fenyegeti, az egység keresése rendkívül fontos érték, olyan keresztényen erény, amelyet meg kell becsülnünk.”

Múlt, jelen, jövő

Az ülésen megemlékeztek a tíz évvel ezelőtti újraegyesülés előzményeiről is: magyar református egyházzól az 1567-es debreceni zsinat óta beszélhetünk, amelyiken elfogadták a Második Helvét Hitvallást, ugyanakkor az országos szintű egységes egyházszervezet létrejötte történelmi okok miatt 1881-ig váratott magára. A százharmincnegyzet évvel ezelőtti, szintén debreceni tanácskozás jelentőségéről és későbbi hatásairól Baráth Béla Levente, a Debreceni Református Hittudományi Egyetem rektorhelyettese tartott előadást: ekkor fektették le az egyház alkotmányának elveit és kezdték összehangolni a különböző egyházkerületek működését.

A folyamatot a trianoni döntés törte meg, és csak a rendszerváltás után kezdődhetett el a fokozatos közeledés, amelyben komoly szerepe volt a Magyar Református Világszövetség első elnökének, Bütösi Jánosnak. „Nem egyszerűen sorscsapást, hanem küldetési feladatot látott abban, hogy a magyar reformátusság szétszórtatott a világban” – mondta róla egyik tanítványa, Gaál Sándor nyírségi esperes. Ha az egyházak nem veszik komolyan missziói felelősségüket, Isten talál utakat arra, hogy engedelmeskedésre kényszerítse őket – vallotta az 1991-es református világtalálkozó szervezője, és az őt méltató Gaál Sándor szerint épp a Krisztusnak engedelmeskedés tehet minket egységessé.

Krisztusra mutató élet

Bütösi János előbb az amerikai Kálvin Egyházkerület püspökeként, majd debreceni teológiai tanárként dolgozott fáradhatatlanul az egységért – életútját kapcsolódó cikkünkben mutatjuk be részletesen.

A '90-es évek különböző egységtörekvései a Magyar Református Egyház 2009. május 22-i létrejöttéhez vezettek, melynek az elmúlt tíz évben számos gyümölcsét élvezhettük – ezek közül a pénteki ülésen beszámoltak a formálódó egységes istentiszteleti liturgiáról, a Kárpát-medencei összefogással készülő magyarországi énekeskönyvről, a Kárpát-medencei Református Oktatási Alap és a Kárpátaljai Református Nyugdíjas Lelkészegyelezesi Alap működéséről.

Végül Zán Fábián Sándor kárpátaljai püspök arról beszélt, hogyan éli meg egy kis egyháztest a közösséget. „Leginkább az elmúlt tíz év megtartó és építő hatásáért vagyunk hálásak. Azért, hogy a nehéz helyzetekben, megtapasztaltuk a közös teherhordozás áldását” – fogalmazott. Mint mondta, a testvérgyülekezeti kapcsolatok, az intézmények segítségnyújtása, a gyűjtések számukra a megmaradást és a növekedést jelentik. Köszönetet mondott azoknak is, akik egy évtizede még tagjai voltak annak a közösségnek, amelyik „szorgos munkájával, találgatásával és hűségével” hozzájárult az egység létrejöttéhez.

Hálás szívvel

„Hálát adunk Istennek, hogy az elmúlt évtizedben megtartott bennünket. Szabadságot kaptunk az evangélium hirdetésére és az egyház építésére” – olvasható a zsinati ülés végén elfogadott ünnepi nyilatkozatban.

Feke György, Szűcs Péter, Farkas Zsuzsanna
Fotó: Szarvas László /reformatus.hu

A gadarai megszállott meggyógyítása

Márk 1:20

Kedves Olvasóink! A mai számban egy olyan történettel fogunk foglalkozni, melyben Jézus ördögöket űz ki egy emberből. Jézus nagyon sok mindenre tanította az embereket, akik hallgatták őt. A tanítás után beszállt egy hajóba, és elindult tanítványával együtt a túlsó partra. Volt egy kis dolguk a hullámozó vízzel és a viharral, melyet Jézus csendesített le. Végül átérték a túlsó partra, és ahogy kiszálltak a hajóból, szembe jött vele egy gonosz lelkek által megszállt ember. Ez az ember a sírok között lakott, sok kellemetlenséget okozott a helybelieknek, akik megtettek mindent, de nem tudták őt megfékezni, pedig láncokkal is megkötözték már. Minden láncot elszakított, minden bilincset eltört. Senki sem tudta megfékezni.

Amikor távolról meglátta Jézust, azonnal elé futott, leborult előtte, és ezt mondta, „mi közöm hozzád, Jézus a magasságos Isten Fia? Ne gyötörj engem.” Jézus ugyanis ki akarta űzni a gonosz lelket az emberből. Ez után Jézus rákérdezett a gonosz lélek nevére. Az azt válaszolta, hogy a neve Légió, mert sokan vannak. Majd kérte Jézust, hogy ne űzze

el őket arról a vidékről. Nem messze legelészett egy disznónyáj. Jézus úgy döntött, hogy a disznókba űzi a gonosz lelket. Amikor ez megtörtént, az ember meggyógyult, de a disznónyáj megvadult, és egy magas szikláról a tengerbe rohantak. Mind egy szálíg megfulladtak a tenger habjaiban. A pásztorok elrohantak a közeli városba, és elmondták, mi történt. Az emberek kijöttek, hogy lássák a történeteket. Amikor látták, hogy a beteg ember gyógyultan ül Jézus mellett, és teljesen eszénél van, és meglátták a vízebe fulladt disznókat, meglepő módon arra kérték Jézust, hogy hagyja el a vidéket. Jobban fáj nekik, hogy elpusztultak a disznók, mint amennyire örültek annak, hogy a beteg ember meggyógyult. Ez pedig megdöbbentő. Miért lehetett ez így? Azért, mert többet számított nekik az anyagi tulajdon, mint az emberi élet. Ennek pedig Jézus közelben meg kell változnia.

Az történet ugyanis, hogy Jézus megfordult, és tényleg elhagyta a vidéket. Az ember célja az életben pedig nem az, hogy Jézus nélkül éljen, hanem hogy mindig ott legyen mellette. Ehhez pedig az kell, hogy változzon az értékrendünk. Az kell, hogy ne az anyagi javakhoz ra-

gaszkodjunk, hanem az odafennvalókkal törődjünk. Ha pedig ezt fogjuk tenni, ha Isten lesz az első helyen az életünkben, akkor Ő minden mást is megad nekünk ráadásképpen. Ne legyünk olyanok, mint a gadaraiak, akik elzavarták maguktól Jézust. Inkább tegyünk meg mindent azért, hogy velünk maradjon minden napon a világ végezetéig!

Imádság: Urunk, kérünk segíts megállni a kísértésekkel szemben. Add, hogy ne az anyagi javak uralkodjanak rajtunk, hanem a mennyei kincset tudjuk megszerezni. Add, hogy így legyen velünk Jézus életünk minden napján. Ámen.

Aranymondás: Ne gyűjtsetek magatoknak kincseket a földön, ahol a moly és a rozsdá megemészti, és ahol a tolvajok betörnek, és ellopják, hanem gyűjtsetek magatoknak kincseket a mennyben, ahol sem a moly, sem a rozsdá nem emészti meg, és ahol a tolvajok sem törnek be, és nem lopják el. Mert ahol a te kincsed van, ott lesz a te szíved is. Máté 6:19-21

Kraus Viktor

Református Újság

Gyülekezeti tájékoztató

Kiadja a Lónyay Gábor Polgári Társulás

Cím: Deregnő 216, 076 74 Deregnő

IČO/reg.szám: 31256732

Nyilvántartási szám: EV 5612/18

ISSN: 2585-8491

Megjelenik havonta.

Kereskedelmi forgalomba nem hozható.

Terjeszti a Deregnő-i Református

Keresztyén Gyülekezet

Szerkesztőség:

főszerkesztő: Csoma László,

szerkesztők: Csoma Annamária, Györky Szilvia,

Kraus Viktor, kárpát-medencei tudósítónk:

Fábián Tibor, Szenn Péter

Szerkesztőség címe:

076 74 Drahňov-Deregnő 216,

Tel.: 056/639 53 96, Mobil: 0908 035 094,

E-mail: ladislavcsoma@gmail.com

vagy csomalaszlo@centrum.sk

Nyomja: Marián Györky - MS PRINT

EGY KIS HUMOR

Anyá csak egy van!

Anyák napján az a feladat az iskolában, hogy a gyerekek mondjanak egy történetet, amiben szerepel, hogy "anyá csak egy van!"

Pistike jelentkezik, mondja hogy a múltkor költöztek, amikor baleset érte, ráborult a szekrény, de anyukája kiszabadította alóla, és egy hétig ápolta. Ez azért történhetett így, mert "anyá csak egy van!"

- Nagyon jó, Pistike! - mondja a tanítónéni. - Leülhetsz!

Ekkor Juliska is jelentkezik.

- A múltkor csónakázás közben beleestem a tóba. Anyukám - függetlenül attól, hogy nem tud úszni - utánam vetette magát és kimentett. Ez is mutatja hogy "anyá csak egy van!"

- Nagyszerű Juliska!

Erre már a Sanyika is nagyon jelentkezik.

- A múltkor az anyukám beküldött a spájzba és azt kérdezte hogy mennyi szilvalekvárunk van. Mire én mondtam, hogy "anyá, csak egy van!"

Vasutas gyerek az iskolában

Vasutas fia első nap sugárzó arccal megy az iskolába.

Az iskolai nap végeztével már nem olyan lelkes a gyerek. Meg is kérdezi az apja:

- Na milyen volt az iskolában, fiam?

- Édesapám! Átverés az egész.

Bemegyek, ki van írva az ajtóra hogy első osztály, közben meg odabent fapadok vótak.